

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้น ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับการรายงานผลการเรียน โดยเปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละกลุ่มระดับชั้น และในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ในการสอน แล้วทำการสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับการทำให้รายงานผลการเรียน และเปรียบเทียบการใช้เวลาและค่าใช้จ่าย ในการประมวลผลการเรียน โดยใช้บุคคลกับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็น เป็นอาจารย์ประจำชั้นทุกคนของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2524 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้น เป็นคะแนนผลการเรียน ของนักเรียน 14 คน ชั้น ป.1-ป.4, ม.1-ม.3, ม.4 โดยสุ่มอย่างเจาะจงชั้นมาระดับชั้นละ 1 คน ยกเว้นชั้น ม.4 สุ่มขึ้นมาแผนการเรียนละ 1 คน ลักษณะของตัวอย่าง เป็นตัวแทนของสิ่งที่เกิดขึ้นได้ทุกกรณี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็น เป็นแบบสอบถามแบบอัตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ. ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเที่ยงได้ค่าความเที่ยง 0.84 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำเรื่องขออนุญาตจากทางโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ เพื่อขอเก็บข้อมูลจากอาจารย์ประจำชั้น 156 ท่าน เมื่อส่งแบบสอบถามไปแล้ว ปรากฏว่าได้กลับคืนมาร้อยละ 97.67 แต่ใช้ในการวิเคราะห์ได้เพียง 76.90 นำแบบสอบถามมาลงรหัสคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับการทำใบรายงานผลการเรียน เป็นเอกสารการวัดผลของโรงเรียนฯ สุ่มตรวจงานผลการเรียน แบบฟอร์มการเขียนโปรแกรมภาษา RPG ตารางจำลองเนื้อที่กระดาษพิมพ์ CRT TERMINAL สำหรับบันทึก (key) โปรแกรมและข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ CDC Cyber 18-20 ของศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้านและรายข้อ พร้อมทั้งทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นในแต่ละกลุ่มระดับชั้น และกลุ่มประสบการณ์ในการสอน ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธี S-Method หาค่าร้อยละของข้อเสนอนั้นๆ แล้วทำการเปรียบเทียบการใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการทำการรายงานผลการเรียน โดยการใช้บุคคลกับการใช้คอมพิวเตอร์

ข้อค้นพบ

1. อาจารย์ประจำชั้นของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นอาจารย์ที่สังกัดอยู่ในสายวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา-ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และประถมศึกษา มีส่วนน้อยที่ไม่ได้นำมาศึกษาด้วย คือ อาจารย์ประจำชั้นจากสายวิชาพลานามัย ศิลป ดนตรี และธุรกิจ อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จบปริญญาโทมากกว่าปริญญาตรี ส่วนมากเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษา ในด้านสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่เป็นโสด มีอายุ 29-34 ปี และมีประสบการณ์ในการสอนมาแล้ว 4-6 ปี

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรายงานผลการเรียนของอาจารย์ประจำชั้นในด้านความสำคัญและลักษณะของสมุดฯ การทำสมุดฯ ปัญหาในการทำสมุดฯ และการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการทำคะแนนในแต่ละกลุ่มระดับชั้น ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรายงานผลการเรียนของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ไม่แตกต่างกันในทุกด้านดังกล่าว ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ยกเว้นด้านการทำสมุดฯ พบว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเป็นรายคู่ แต่อาจารย์ประจำชั้นกลุ่ม 4-6 ปี ให้ค่าของคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรายงานผลการเรียน ของอาจารย์ประจำชั้นทั้งหมด โดยเฉลี่ยแล้ว เห็นด้วยอย่างยิ่งกับ ลักษณะและความสำคัญของสมุดฯ และการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการทำคะแนนผลการเรียน

5. อาจารย์ประจำชั้นให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมุดฯ ว่า ระดับป.1-ป.6 ในส่วนของพฤติกรรมนักเรียน การให้คะแนนให้ได้ไม่ตรงกับค่าของคะแนนที่พิมพ์ไว้แล้วร้อยละ 10.34 ส่วนระดับม.1-ม.3 ร้อยละ 20.58 เสนอแนะว่า ควรทำการรายงานผลการเรียนภาคละ 1 ครั้ง และในระดับม.4, มศ. 4-5 ในสมุดฯ ควรพิมพ์รหัสวิชา รายวิชา ที่นักเรียนไว้เลย จะได้ทำส่วนที่เป็นคะแนนได้รวดเร็วขึ้น มีอยู่ร้อยละ 28.57 และการรายงานผลการเรียน ที่เป็นคะแนน ทำแล้วควรแจกให้นักเรียนไปเลยมีร้อยละ 14.28

6. อาจารย์ประจำชั้นได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ วิธีการที่จะช่วยให้การทำสมุดฯ มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยอาจารย์ในระดับ ป.1-ป.6 ร้อยละ 8.62 เสนอแนะว่า การใช้คอมพิวเตอร์ทำผลการเรียนคงช่วยทำให้เร็วขึ้นได้ และควรเขียนรายงานพฤติกรรมภาคเรียนละ 1 ครั้ง ส่วนอาจารย์ระดับ ม.1-ม.3 ก็เสนอแนะเช่นเดียวกันว่า การใช้คอมพิวเตอร์ทำคะแนน จะช่วยให้งานเสร็จเร็วขึ้นร้อยละ 41.18 และอาจารย์เข้าของวิชา ควรส่งคะแนนให้ตรงเวลาร้อยละ 35.29 และอาจารย์ระดับ ม.4, มศ.4-5 เสนอแนะว่า ควรให้หน่วยวัดผลของโรงเรียนเป็นผู้ทำคะแนนผลการเรียนร้อยละ 32.14 และในสมุดฯ ควรพิมพ์ชื่อวิชา รหัสวิชา และหน่วยการเรียนไว้เลยร้อยละ 14.28 และร้อยละ 10.71 เสนอแนะว่า การใช้คอมพิวเตอร์ จะเกิดความผิดพลาดได้น้อย และได้ผลรวดเร็วกว่ารวมทั้งควรมีวิธีการทำคะแนนที่แน่นอน

7. อาจารย์ประจำชั้น ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ ในการทำคะแนน โดยอาจารย์ระดับ ม.1-ม.3 เสนอแนะว่า ถ้าใช้คอมพิวเตอร์ทำคะแนน ผลการเรียนได้ ควรมีการวางแผนให้รอบคอบและควรทำอย่างยั่งยืนอยู่ถึงร้อยละ 20.59 ซึ่ง

อาจารย์ในระดับ ม.4, ม.ค.4-5 ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้คอมพิวเตอร์ทำส่วนที่เป็นคะแนน ส่วนการเขียนความเห็นให้อาจารย์ทำเหมือนเดิม ร้อยละ 28.57 และการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยทำการเรียน จะช่วยลดภาระงานของอาจารย์ประจำชั้นลงไปได้มาก ร้อยละ 17.86 ข้อมูลต่าง ๆ ก็สามารถเก็บไว้ได้อย่างมีระเบียบดีขึ้น และอาจมีผลทำให้อาจารย์เจ้าของวิชาสั่งคะแนนตรงเวลา

8. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับทำในรายงานผลการเรียน ได้สร้างขึ้นมา 3 โปรแกรม คือ ของระดับชั้น ป.1-ป.6, ม.1-ม.3 และ ม.4-ม.6 โดยในชั้น ป.1-ป.3 ทำโปรแกรมเดียว ส่วนของ ม.1-ม.3 แยกทำ 2 โปรแกรม โดยโปรแกรมหนึ่งทำแบบฟอร์ม และอีกโปรแกรมหนึ่งทำการประมวลผลการเรียน แล้วนำ OUTPUT ของ 2 โปรแกรมมาพิมพ์ไว้ด้วยกัน ซึ่งการทำโปรแกรมในชั้น ม.4-ม.6 ก็มีลักษณะเช่นเดียวกันของ ม.1-ม.3

9. การเปรียบเทียบเวลาและค่าใช้จ่าย สำหรับการรายงานผลการเรียนโดยใส่บุคคลกับการใช้คอมพิวเตอร์ พบว่า ถ้าใส่บุคคลทำต้องใช้คน 156 คน เสียเวลาทำในส่วนที่เป็นคะแนน 3 วัน เสียค่าใช้จ่าย 9,300 บาท แต่ถ้าใช้คอมพิวเตอร์ทำจะใช้คน 5-6 คน เสียเวลาในการทำประมาณ 6 วัน เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 9,320 บาท เพิ่มขึ้นจากวิธีแรกอีกร้อยละ 0.2

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแล้วร้อยละ 97.67 นั้นใช้ได้ไม่ทั้งหมด เนื่องจากว่าในปีการศึกษา 2524 เป็นปีแรกที่ทางโรงเรียนได้จัดอาจารย์จากสายวิชาพลานามัย ศิลป ธุรกิจ และดนตรี เข้าทำหน้าที่อาจารย์ประจำชั้น และมีบางส่วนที่เป็นอาจารย์เข้าใหม่ เพิ่งทำงาน ประสบการณ์ยังน้อยอยู่ไม่ถึง 1 ปี ทำให้ไม่ค่อยคุ้นเคยกับการทำสมุดรายงานผลการเรียน ผู้วิจัยจึงคัดแบบสอบถามเหล่านั้นออกไป

2. ผลการศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับการรายงานผลการเรียนของอาจารย์ประจำชั้นแต่ละกลุ่มระดับชั้น ในด้านความสำคัญและลักษณะของสมุดรายงานผลการเรียน การทำสมุดฯ ปัญหาในการทำสมุด และการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการรายงาน

ผลการเรียนในส่วนที่เป็นคะแนน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า "ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้นเกี่ยวกับการรายงานผลการเรียนในแต่ละกลุ่มระดับชั้นไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับการรายงานผลการเรียนของอาจารย์ประจำชั้น แต่ละกลุ่มประสบการณ์ในการสอน ในด้านความสำคัญ และลักษณะของสมุดรายงานผลการเรียน ปัญหาในการทำสมุด และการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการทำคะแนนไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการทำสมุดรายงานผลการเรียน ซึ่งเป็นด้านเดียวที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี S-Method พบว่า ไม่มีคู่ใดเลยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ดูภาคผนวกหน้า 198) ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างแบบพหุคูณ พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย (สอนมาแล้ว 4-6 ปี) มีความคิดเห็นที่แตกต่างจากอาจารย์กลุ่มอื่น ๆ โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย มีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากกว่าค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของกลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ที่ทำการสอนมาแล้ว 1-3 ปี ยังมีประสบการณ์น้อยมากสำหรับการทำงานด้านต่าง ๆ ประกอบกับแบบฟอร์มและหลักเกณฑ์ในการวัดผลของโรงเรียนฯ เปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ซึ่งอาจทำให้ความคิดเห็นสับสนไปได้บ้าง และผู้ที่ทำการสอนมาแล้ว 7-18 ปี มีประสบการณ์ที่ค่อนข้างสูงมาก ทำงานมานานพอสมควร ซึ่งอาจจะอยู่ในช่วงของความเบื่อหน่ายในการทำงาน ความคิดเห็นในด้านการทำสมุดรายงานผลการเรียน จึงให้ค่าของคะแนนไม่สูง ส่วนผู้ที่ทำการสอนมาแล้ว 4-6 ปี ซึ่งอาจจะเป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทำงาน และยังมีความกระตือรือร้น มีความรู้ความเข้าใจในการทำงานมากขึ้น และทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ จึงให้ค่าของคะแนนความคิดเห็น ค่อนข้างสูง และสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มอื่น ๆ

4. ผลการศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับการรายงานผลการเรียน ของอาจารย์ประจำชั้นทั้งหมด พบว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับความสำคัญและลักษณะของสมุดฯ อาจจะเป็นเพราะว่า การติดต่อกันระหว่างบ้านกับโรงเรียนใช้สมุดฯ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งหรือวิธีการหนึ่งของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ประจำชั้นกับผู้ปกครอง

นอกจากนี้ลุ่มตา ก็ยังเป็นหลักฐานสำคัญสำหรับบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน และยังเห็นตัวอย่างอย่างหนึ่งกับการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการทำคะแนน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ช่วยสนับสนุนให้มีการสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ขึ้นมา เพื่อทำใบรายงานผลการเรียน เพราะจะทำให้ข้อมูลที่ได้รับความนิยมถูกต้องเป็นระเบียบเรียบร้อย และยังได้ช่วยลดภาระงานของอาจารย์ประจำชั้นลงไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินเซนตี¹ ที่ได้ข้อค้นพบว่า ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยลดเวลาหรือภาระงานของครู-อาจารย์ให้น้อยลงได้

5. ผลจากการสร้างโปรแกรม และผลที่ได้ (OUTPUT) ทำให้ได้แบบฟอร์มของใบรายงานผลการเรียนที่เป็นคะแนนของนักเรียนในรูปแบบที่กระชับรัด มีความชัดเจน เนื้อหาครบถ้วนเกือบสมบูรณ์ดี ตามแบบในลุ่มตารายงานผลการเรียนของนักเรียน โดยในส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ มีสาเหตุมาจาก มีระยะเวลาในการศึกษาทำความเข้าใจน้อย เวลาเครื่องไม่ค่อยมีว่างให้ทำ และการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้วิจัยก็ยังไม่ชำนาญ ถ้ามีเวลามากขึ้น ก็คงจะทำให้สิ่งที่ยังบกพร่องอยู่หมดไปได้ สำหรับการเขียนโปรแกรมทำใบรายงานผลการเรียนของชั้น ป.1-ป.6 เป็นโปรแกรมแรก ซึ่งพยายามเขียนเพียงโปรแกรมเดียว แล้วให้เครื่องประมวลผลออกมา โปรแกรม 2 มีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น ประกอบกับในการปฏิบัติการจริงจะต้องมีแบบฟอร์มสำเร็จรูปไว้เรียบร้อยแล้ว โดยจ้างให้ทางบริษัท หรือโรงพิมพ์เป็นผู้จัดพิมพ์ให้ ผู้วิจัยจึงแยกเขียนเป็น 2 โปรแกรม โปรแกรมแรกทำแบบฟอร์มและอีกโปรแกรมหนึ่งทำการประมวลผลการเรียน ซึ่งนำเอาไปใช้ในการประมวลผลข้อมูลของประชากรจริง ๆ ได้ และโปรแกรม 3 ของชั้น ม.๓-ม.๖ ทำในลักษณะเดียวกับโปรแกรม 2

6. ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบ การใช้เวลาและค่าใช้จ่ายพบว่า ด้านการใช้เวลา อาจารย์ 156 ท่าน ทำส่วนที่เป็นคะแนนเฉลี่ยในเวลา 3 วัน แต่ถ้าให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำ จะใช้คนเพียง 5-6 คน เสียเวลาประมาณ 6 วัน และในด้านค่าใช้จ่าย การประมวลผลโดยใช้บุคคล เสียค่าใช้จ่าย 9,300 บาท ในขณะที่ถ้าใช้คอมพิวเตอร์สิ้นค่าใช้จ่าย 9,320 บาท ต้องเสียเพิ่มอีกร้อยละ 0.2 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า การทำใบรายงานผลการเรียน โดยใช้คอมพิวเตอร์จะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายน้อยกว่า

¹Norman A. Vincent, Ibid.

วิธีการใช้บุคคล อาจเป็นเพราะอาจารย์แต่ละคนรับผิดชอบการทำคะแนนในสมุดรายงานผลการเรียน เพียง 18 เล่ม ในขณะที่การใช้คอมพิวเตอร์ต้องใช้คน 5-6 คน โดยแต่ละคนรับผิดชอบทำคะแนนในสมุด 450-540 เล่ม จึงทำให้เปรียบเทียบกันลำบาก แต่ถ้าพิจารณาข้อมูลรวม และพิจารณาถึงประโยชน์ที่ฝ่ายต่าง ๆ จะได้รับ การใช้คอมพิวเตอร์ทำใบรายงานผลการเรียนที่เป็นคะแนนก็คงจะดีกว่า ส่วนในด้านค่าใช้จ่ายสิ้นเปลืองในราคาใกล้เคียงกัน อาจเป็นเพราะว่าการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย เหมาะกับงานที่มีข้อมูลมาก ๆ เช่น การทำ ต. 2 ก ของนักเรียนมศ. 5 ทั่วประเทศ จำนวนประมาณ 50,000 คน ซึ่งเป็นงานวิจัยของบุญเสริม แพรเพชร¹ แต่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีนักเรียนประมาณสองพันกว่าคน ก็เป็นจำนวนที่มากพอสำหรับการนำข้อมูลไปประมวลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเยี่ยม หุ่นละติ² ที่กล่าวว่า "ระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์เหมาะกับโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่า 1,000 คน" และในปัจจุบันทางบริษัท ซี เอ็ม คอมพิวเตอร์³ ตั้งอยู่เลขที่ 25 สุขุมวิท 19 กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องแอปเปิ้ลคอมพิวเตอร์ สำหรับใช้ในสำนักงาน โดยมีโปรแกรมชื่อ "ผู้ช่วยครูใหญ่" ซึ่งเป็นโปรแกรมทำการประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่ได้นำบันทึกประวัติต่าง ๆ ไว้แล้ว เช่น ประวัตินักเรียน ผลการเรียน และการทำใบระเบียบ เป็นต้น โดยเครื่องสามารถพิมพ์ OUTPUT ออกมาให้ได้เลยตามความต้องการ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับโรงเรียนต่าง ๆ ที่พอจะมีความสามารถจัดหาเอาไว้ใช้งาน เพราะคงจะอำนวยความสะดวกได้มาก

¹ บุญเสริม แพรเพชร, เรื่องเดียวกัน

² บุญเยี่ยม หุ่นละติ, เรื่องเดียวกัน

³ บริษัท ซี เอ็ม คอมพิวเตอร์, "เครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องใช้ในสำนักงาน"

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรจะได้มีการวางหลักเกณฑ์ในการวัดผลให้แน่นอน ไม่ควรเปลี่ยนแปลงบ่อย
2. หลักเกณฑ์ในการวัดผลควรมาจากคณะกรรมการของโรงเรียน มากกว่าที่จะให้เป็นการตกลงกันเองในระดับชั้น
3. ถ้าทางโรงเรียนเห็นความสำคัญ และนำเอาผลการเรียนไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ได้ ทางโรงเรียนควรจะได้จัดหา CRT TERMINAL ไว้สำหรับติดต่อกับศูนย์คอมพิวเตอร์ และเอาไว้ key ข้อมูลเอง
4. ในระดับโรงเรียน น่าจะได้ งานอื่น ๆ ไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ได้ เช่น การจัดทำตารางสอน เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย